luje pouze matkám nemanželským. Usmrcení dítěte manželského dlužno tedy posuzovati dle §§ 278 nebo 279. Trestní zákon uherský vyhovuje tedy požadavkům moderního trestního práva ještě méně než tr. zákon rakouský.

O s n o v a č s. t r. z á k. (§ 274) uděluje privilegium mírnější trestní sazby velmi správně jak matkám nemanželským, tak i manželským. Mimo to všímá si také motivů, které vedly matku k tomu, že své dítě usmrtila. Jsou-li tyto motivy nízké, je zde zločin, nejsou-li takové, je zde přečin. Odtud dvojí trestní sazba osnovy žaláře a vězení.

Zprávy

Podunajská federace na konferenci v Londýně. *Stížení mezinárodního hospodářského styku, které zavinily autarkistické snahy poválečné, plynoucí zřejmě nejen z prostého ochranářství, ale hlavně z válečných zkušeností, bylo ještě vysoce zhoršeno opatřeními, k nimž musily v poslední době sáhnouti některé státy na ochranu své měny. Tak zv. devisová a jiná opatření vedou namnoze v praxi ku prohibici dovozu — a že se tím dosáhne jen zhoršení v š e o b e c n é hospodářské situace světové, o tom nelze pochybovati. — Nepočítáme-li hospodářskou část Briandova plánu Panevropy za pokus, ježto celý plán nevyšel za své povšechné theoretické začátky, byly zde dosud dva pokusy o nastoupení cesty k ulehčení mezinárodního hospodářského styku. Oba pokusy byly plány partiálními, nikoliv obecnými. První byl loňský pokus německo-rakouský o celní unii. Ten padl hlavně pro politické obavy z t. zv. anšlusu. Letos se stal pokus druhý. Neutěšená situace Rakouska a Maďarska, jak na ni zvláště upozornila finanční komise Společnosti národů ve svém nedávném raportu, stísněná situace ve střední Evropě vůbec a zvláště podvázání hospodářského styku zmíněnými již nutnými opatřeními na ochranu měny vedly k plánu, aby t. zv. podunajské státy utvořily užší hospodářskou soustavu. Tím navzájem zajistily by aspoň částečně svůj export — a byť nebylo pochyby, že ku zotavení hlavně v Rakousku a Maďarsku bude potřebí i zahraniční pomoci, přece náprava dála by se hlavně na podkladě s v é p o m o c i, což konečně je jediná skutečná cesta ku zlepšení a jediná záruka pro ty, kdo ze zahraničí pomoc poskytnou, že nová pomoc nebude pouhým rozmnožením starých ztrát. — I když naše republika zdaleka není v tak zlé hospodářské situaci jako hlavně jmenované státy, přece i my jsme těžce postiženi krisí i zoufalou situací v bezprostředním sousedství a jest jisto, že provedení zmíněného plánu by podstatně zlepšilo situaci rozsáhlého úseku našeho hospodářského života, protože z celkového obratu našeho mezinárodního obchodu týkalo se v roce 1928 24%,*

v r. 1931 pak 26% zemí, které měly vstoupiti do federace. Na tomto úseku by plán znamenal pro nás mocnou vzpruhu. S návrhem vystoupila Francie ústy svého min. předsedy Tardieua. Federace měla se týkati Malé Dohody, Rakouska a Maďarska. Nemělo jíti o celní unii v pravém slova smyslu, federace měla se uskutečnit na základě preferencí. — O návrhu, který získal zásadní podporu Anglie, měli se vysloviti zástupci Francie, Anglie, Německa a Italie na konferenci konané 6.—8. dubna t. r. v Londýně. Vzhledem k uvedenému předchozímu souhlasu Anglie panoval s počátku značný optimismus ohledně výsledku porad. Ukázalo se však, že neprávem. Německo podporováno Italií se postavilo proti francouzské koncepci, namítajíc zejména: neprávem se zapomíná na Bulharsko, neprávem se též vylučují Německo i Italie. Tyto země jsou v tak úzkém kontaktu s podunajskými státy, že nelze je od nich jakkoliv diferencovati. Obchodní styk Německa s kteroukoliv podunajskou zemí jest větší, než styk této země s kteroukoliv jinou podunajskou zemí. Vývoz Německa i Italie by byl citelně poškozen ve prospěch Československa. Navrhuje se podstatně širší plán jako jedině možný. Tím ovšem plán zatím padl — a padl jistě na delší dobu, uvážíme-li, že právě otázka přibrání některé velmoci do federace narážela na houževnatý odpor většiny účastníků plánu. I známý maďarský propagátor myšlenky středoevropského hospodářského souručenství, prof. E. Hantos, stavěl se vždy proti přibrání velmoci, ježto pak hospodářský plán narazí na těžko překonatelné obtíže politické. — Nelze se ubrániti dojmu že kritický pozorovatel přes počáteční optimismus mohl právem považovati londýnskou konferenci předem za odsouzenou k neúspěchu. Jednak byla takřka bez přípravy, což ostře vytýká zvláště anglický odborný tisk, a jednak Německo nejen se cítilo skutečně hospodářsky ohroženo, ale hlavně jeho vláda šotva si mohla (zejména těsně před presidentskými volbami) dát ujíti příležitost k odvetě Francii za loňský pád celní unie. — Politika zase jednou byla silnější hospodářské rozvahy, neboť situace ve střední Evropě vyžaduje, aby bez odkladu se stal velkorysejší pokus o nápravu. Londýnského neúspěchu jest proto litovati. *Dr. M. Hejdušek.*

Z celého světa právnického a hospodářského. Anglie: V Londýně byl zahájen dne 1. IV. t. r. mezinárodní sjezd pro svobodný obchod. — Australie: Ministerský předseda N. Již. Walesu dal zavříti všechny finanční úřady, státní pokladny, úřednictvo poslal na dovolenou, listiny dal uložiti do bezpečnostních schránek, jejichž klíče nosí u sebe; jest to ochranné opatření proti rozhodnutí nejvyššího svazového soudu, kterým byly zabaveny daňové příjmy tohoto státu. — Belgie: V Bruselu se konala Atlantická konference, jejímiž členy byli zástupci transatlantických dopravních společností. — Brasilie: Zvláštní vládní komise objevila v rozpočtech 18 spolkových států schodky. — Bulharsko: Sofijský zásobovací úřad snížil cenu chleba. — Chile: Sněmovna přijala zákon, kterým se upouští od zlaté parity. — Japonsko: Vláda vypracovala zákon, kterým se podrobí veškeré dovážené zboží 50proc. celní přirážce. — Jugoslavie: Projednává se zákon o snížení dluhů zemědělců a stanovení nejvyšší sazby pro